

# Marxista nyuszi

*Százmillióra tehető azok száma, akiket a vörös csillag jegyében gyilkoltak meg*

■ SZARKA ÁGOTA

**B**izonyságot tett nagypénteken egy szocialista politikus és néhány társutas közéleti személyiség: ők is tudnak hűsvétolni, ha akarnak. Nagypéntek a keresztény világ számára a golyótól gyász és az egyetemes remény napja. Miközben a világ Krisztus feltámadására várt, ők a nyilvánosság előtt deklarálták a legsötétebb keresztényüldözés szimbóluma, a vörös csillag feltámadásába vetett hitüket. *Herczog Edit* szocialista honanya e napon írta alá az illegalitásból való kiszabadítását követelő petíciót, amit a legszentebb ünnep alatt köröztettek az MSZP-frakció tagjai között. Megjött hát a marxista nyuszi is az „örömhírrrel”... *Herczog Edit* és *Gurmai Zita* képviselőtársa a parlament elé viszi a vörös csillag ügyét, a híradások szerint a szocialista frakció még nem döntötte el, hogy támogatja-e az indítványt.

A vörös csillag rehabilitálását követelő modern köztársaságpártiak élén maga *Gyurcsány Ferenc* menetel, aki ezúttal szavai szerint nem miniszterként lépett a pástra, mégis e titulusával szerepel az aláírók között. (Pártszinten a vörös csillag helyett továbbra is inkább a tűzpiros Ferrariban gondolkodnak, ám lehet, hogy *Gyurcsány*, főideológushoz méltóan, egy lépéssel megint a többiek előtt jár: már megálmodta az igazi szocialdemokrata Ferrarit, az ágaskodó ló helyett egy rubintos fényű ötágú csillaggal az orrán.)

Valóban: mi már bőven kitapasztaltuk – „hála” a vörös csillagnak –, hogy mit is jelent szellemi tilalomfák között lavírozva élni. Ám e petíció esetében sajnos nem a szabadság tagításának vágya az inspiráció. A követelést szintén aláíró *Tamás Gáspár Miklós* a 168 Órának ugyan elegánsan általában az „önkényuralmi jelképek” tilalmának feloldása mellett érvelt, mondván, a demokrácia lényege a véleménynyilvánítás szabadsága, a meggyőzés eszköze pedig nem a tiltás, hanem a vita.

Ezzel egyetértünk. Az általa is szignált petícióban azonban kizárólag a vörös csillagra vonatkozó tiltás feloldásáról van szó, ráadásul – képletesen fogalmazva – nemcsak az illegalitásból akarják kiszabadítani, de teljes politikai rehabilitációját követelik.

A sportminiszter például, aki a munkásmozgalom ezen internacionális jelképének ragyogásában nőtt ilyen nagyra, meg is világosítja a tudatlanságba süppedt tömegeket: a vörös csillag betiltása – amit egyébként konszenzussal fogadtak el a rendszerváltoztató pártok – tulajdonképpen egy többszörös történelmi félreértés eredménye. Ahogy a rehabilitáció gondolatát mély empátiával fogadó napilap idézi az egykori KISZ-favoritot: a vörös csillagot azonosították a szocializmussal, a szocializmust a kommunizmussal, a kommunizmust a sztálinizmussal, a sztálinizmust pedig a fasizmussal.

Micsoda történelmi dilettantizmus... Ha nagyapám még élné, érzékletesen el tudná mesélni, hogy ennek a többszörös elméleti félreértésnek vajon mi lehet a gyakorlati oka. Talán az, hogy ahol a vörös csillag hatalomra került, ott valahogy mindig vér folyt, és sárba tiporták az emberi jogokat – teljesen mindegy, hogy milyen izmus volt éppen aktuális. Hogy a Tanácsköztársaságnak nevezett bolsevik diktatúra idején e jel jegyében hogyan mészárolták le a nem eléggé haladó gondolkodású polgárokat a terrorlegények. Elmondhatná, hogy e jelben jártak azok is, akik az első világháború végén a frontról hazatérő, végsőig elcsigázott katonákat leköpdösték üdvözlés gyanánt a pályaudvarokon. *Ady Endre* – akire a petíció írói úgy hivatkoznak, mint a vörös csillag elkötelezett hívére – már nem érte meg *Kun Bélák* 133 napos vérgőzös triumfálását. 1918. november 16-án nagybeteg ott volt

a Parlamentben, amikor kikiáltották a köztársaságot, és két nap múlva kórházi betegágyánál tisztelő látogatást is tehettek a Károlyi-féle Nemzeti Tanács képviselőiben azok szellemi elődei, akik most petíciójukban rá hivatkoznak. Ady viszont a források tanúsága szerint már a Károlyi-féle köztársaságtól sem volt túlságosan elragadtatva, és ezt világosan tudtára is adta a betegágya körül legyeskedőknek.

Tény: az új világot, a vörös csillag valóra vált uralmát már nem ismerhette meg. Ezért az ő szent ideáival előhozakodni e szimbólum védelmében szemérmetlenség, különösen egy olyan országban, amelyik évtizedeken át szenvedett a pentagramma alatt, és Adyt a magyar sors váteszi krónikásként tiszteli és szereti. Akik most arrogánsan követelőznek, jól tudják, hogy mivé lett az élet, mikor az ország címerében a Szent Koronát felváltotta a vörös csillag. Hogyan fosztottak ki, miként hurcoltak el, aláztak meg, vertek halálra az ÁVO-n százezreket a pentagramma szolgái. A kommunizmus fekete könyve szerint az egész világon százmillióra tehető azok száma, akiket a vörös csillag uralma alatt gyilkoltak meg. Európa szerencsésebb fertályá megúsztta. Ma is a boldog tudatlanság szent borzadályával fogadják a vörös diktatúráról szóló híradásokat. Az unióban nem tiltják a vörös csillagot, és volt karhatalmistákat, ügynököket halmoznak el magas állami kitüntetésekkel. Mert mindaz, ami velünk megtörtént az elmúlt fél évszázadban, számukra távoli, egyre fakuló, borzongató mese – pont úgy, mint Trianon. Ott divat kommunistának lenni, és kárhoztatni a nacionalizmust. Nagy tévedés azonban azt hinni, hogy Európa tudatlansága, esetleg érzéketlensége történelmileg legitimálja az egykori emberiség ellenes bűnök elkövetőit és jelképeiket.

Magyarország az egyedüli állam Európában, amelyben törvény tiltja a vörös csillag viselését – nyilatkoztatják ki a „jogvédők”, felvázolva a rémítő perspektívát: tán becsukják a hazánkba látogató EU-politikusokat is, akiknek pártlogójában ott virít ez a kedves szimbólum. A gyarmatok bennszülött bábvezérkarának gondolkodásmódját felidéző érv. Európában nem szokás... Csakhogy mi egy kommunizmus sújtotta övezetben élünk, és ennek következményeit a mai napig érezzük. *Gyurcsány*ban és aláíró társaiban biztosan kedves emlékeket idéz ez a szimbólum, de a több száz ezer páriává alázott jogfosztottban, a deportáltak, meggyilkoltak leszármazottaiban nem.

„Az ötágú vörös csillag színe az elnyomottak önvédelmi harcának jelképe. (...) A vörös csillag öt ága az öt világrész munkásainak összefogását jelképezi. A vörös csillag tehát a mai globalizációs korszak kárvallottjainak nemzetközi összefogását, sorsuk jobbítása iránti jogos igényt is szimbolizálja, ekképpen tiltása egyenlő a világon átvélő testi-lelki nyomor igénlésével, megszüntetésének tagadásával” – olvashatóak a megdöbbenő, sőt a becstületsértés határát súroló mondatok a petícióban. A tiltás mellett szót emelő *Wittner Mária* és a többi ’56-os forradalmár, halálraítélt mint a „világon átvélő testi-lelki nyomor igénlő”, és a milliárdos, ám csillagbarát *Gyurcsány* mint a globalizáció kárvallottjainak védelmezője – nem is igen tudja eldönteni az ember, hogy *Eörsi*, *Jancsó*, *Galló* és a többi aláíró viccel, vagy direkt hergel, vagy már annyira magabiztosak, hogy még a látszatra sem adnak.

A baloldal újra és újra nekirugaskodik, szeretné a múltat végepp eltörölni – a jelek szerint még mindig nem tanulták meg, hogy sohasem sikerülhet. A tiltás elsősorban eszmei jelentőségű: kései elégtétel az áldozatoknak, figyelmeztetés a világnak. Ha már annyira nem tudnak élni a vérgőzös jelkép nélkül, akár el is lehet törölni a tilalmat. De éppen a követelőzők érvelése figyelmeztet: a sötétség nem tűnik el, csak visszahúzódik, ha kisüt a nap...

*Az unióban nem tiltják a vörös csillagot, és volt karhatalmistákat, ügynököket halmoznak el magas állami kitüntetésekkel. (...) Nagy tévedés azonban azt hinni, hogy Európa tudatlansága, esetleg érzéketlensége történelmileg legitimálja az egykori emberiségellenes bűnök elkövetőit és jelképeiket*